

ikke a lene sees hen til den eller de allerede begaaede Forbrydelser, der maaskee tilfældigviis hverken høre til den groveste Art eller Slags af de under Bandens Formaal indbefattede Forbrydelser, men tillige til det hele Indbegreb af Forbrydelser, som omfattes af Formaalet. Forsaavidt det dog ikke lader sig gjøre at fyldestgjøre det sidstnævnte Hensyn ved en Sammenlægning af Straffene, i det Hele eller i et vist Forhold, for alle de under Formaalet indbefattede enkelte Arter og Slags Forbrydelser — i hvilken Henseende ogsaa de nebensfor nærmere omhandlede Regler angaaende Straffens Bestemmelse i Tilfælde af Sammenstød af flere Forbrydelser komme i Betragtning, — synes den ovenfor nævnte Hovedregel at maatte føre til, at Straffen for Deeltagelse i en Bande i Almindelighed, navnlig ogsaa hvor endnu ingen enkelt Forbrydelse er forøvet, bliver at bestemme med Hensyn til den Straf, der i Loven er fastsat for de Forbrydelser af den groveste Art, og videre igjen af den groveste Slags, som overhovedet maae antages at have været indbefattede under Bandens Formaal. Om den blotte Indtrædelse i en Bande nu just ikke kan betragtes som et egentligt Forsøg paa de nævnte groveste, under Bandens Formaal indbefattede Forbrydelser, turde det dog være naturligt at henvise til Reglerne om Straffen for Forsøg, for at betegne det Forhold, hvori Straffen for Indtrædelse i en Bande ganske i Almindelighed skal sættes til Straffen for hine groveste Bandeforbrydelser, hvis Udførelse Medlemmerne ved deres Indtrædelse i Banden paa en Maade eventyrelt beslutte, jfr. Bestemmelsen i Udkastets § 52 2det Punktum. Men naar det herefter opstilles som den første og almindelige Regel, der kommer til Anvendelse paa alle Medlemmerne, hvad enten de have taget Deel i enkelte Forbrydelser eller ikke, og hvad enten saadanne overhovedet ere komne til Udførelse eller ikke, at Straffen bliver at fastsætte som Forsøg paa de under Bandens Formaal hørende Forbrydelser af den groveste Art — hvorved iøvrigt bemærkes, at det ifølge Reglerne om Sammenstød af Forbrydelser ikke er uden Betydning, at Straffen siges at skulle sættes som for Forsøg paa Forbrydelser, og ikke blot som Forsøg paa en enkelt Forbrydelse af den groveste

Art —, er det dog nødvendigt hertil at knytte en yderligere Bestemmelse om Straffen for de Bandemedlemmers Vedkommende, der særligt maatte have taget Deel i de enkelte muligviis udførte eller dog besluttede Forbrydelser. Ved Bestemmelsen af disse Medlemmers Straf bør der nemlig tillige sees hen til Bestaffenheden af de Forbrydelser, hvori de, om end blot ved at tage Deel i Beslutningen om dem — jfr. Udkastets § 52 om Komplotter —, have en særlig Skyld, og ligesom denne deres særlige Skyld overhovedet maa være et skærpende Moment ved Bestemmelsen af deres Straf, saaledes forstaaer det sig af sig selv, at deres Deeltagelse i enkelte bestemte Forbrydelser efter Omstændighederne maa kunne paadrage dem større Straf, end den for alle Bandemedlemmerne i Almindelighed foreskrevne Straf, som for Forsøg paa de groveste under Bandens Formaal indbefattede Forbrydelser. Til Reglen i det 1ste Punktum af Udkastets § 53 knyttes derfor i Paragraphens 2det Punktum den Bestemmelse, at hvert Medlem, som har taget Deel i nogen enkelt Forbrydelse, skal anses med den fulde i Lovene for samme foreskrevne Straf, forsaavidt ikke Bestaffenheden af de iøvrigt under Bandens Formaal hørende Forbrydelser maatte medføre højere Straf. Det overordentlig Farlige i den hele Bandedrømmelse forklarer og retfærdiggjør efter Kommissionens Formening, at der forsaavidt ikke gjøres nogen Forskjel imellem, om de enkelte Forbrydelser ere blevne fuldbyrdede eller kun ere paabegyndte, idet den fulde lodbestemte Straf i begge Tilfælde skal være anvendelig, hvilket dog ikke ubeløkker, at der ved Valget af Straffegraden, indenfor de lodbestemte Grændser, tages Hensyn dertil. Ifølge det samme Hensyn til Bandedrømmelsens farlige Character, saaog med Hensyn til den Konfurrence af flere grove Forbrydelser, som der ofte her kan blive Spørgsmaal om, har man imidlertid fremdeles anseet det for rigtigt og nødvendigt, at aabne Udgang til en Forhøielse af det almindelige Straffemaximum for den eller de enkelte begaaede Forbrydelser, og der tilføies derfor i Udkastets § 53 efter „den fulde i Lovene for Forbrydelsen foreskrevne Straf“ de Ord: „efter Omstændighederne forhøiet med indtil det